

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind unele reglementări
referitoare la încadrarea în muncă**

Analizând proiectul de Lege privind unele reglementări
referitoare la încadrarea în muncă, transmis de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.79 din 8.05.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare instituirea unor
măsuri referitoare la încadrarea în muncă a unei persoane, care se
realizează prin încheierea unui contract individual de muncă pentru o
normă întreagă de muncă sau pentru o fracțiune de normă care nu
poate fi mai mică de două ore zilnic.

Măsura propusă se înscrie în obiectivele Programului de
Guvernare pe perioada 2001 – 2004 privind diminuarea muncii la
negru și răspunde Memorandumului suplimentar de politici
economice și financiare, negociat cu misiunea Fondului Monetar
 Internațional privind extinderea bazei de impozitare aferente
fondurilor de pensii și șomaj.

Totodată, prin proiect se prevede că de la obligația prestării
activității pe baza contractului individual de muncă este exceptată
munca prestată în temeiul art.942 și următoarele din Codul civil, cea
desfășurată de membrii consiliilor de administrație, cenzorii,
consilierii locali și județeni, experții, arbitrii, mediatorii, interpreții,
traducătorii, colaboratorii externi din administrația publică, persoanele
care execută lucrări pentru care plata pentru munca prestată se face din
fondurile pentru plata colaboratorilor.

Prin obiectul său de reglementare, proiectul de lege face parte, potrivit art.72 alin.(3) lit.1) din Constituție din categoria legilor organice.

2. La art.2, pentru mai multă acuratețe, propunem o nouă redactare:

“Art.2. - Dispozițiile prevăzute la art.1 nu se aplică”.

3. La **art.3 alin.(1)**, considerăm că este necesară identificarea exactă a respectivului fond. Totodată, pentru evitarea verbului “se va face” la timpul viitor, nerecomandat de normele de tehnică legislativă, propunem înlocuirea acestuia prin forma la timpul prezent “se face”.

4. Cu privire la conținutul faptelor calificate drept contravenții, semnalăm că expresia din partea introductivă a **art.5 alin. (1)** "dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale să fie considerate infracțiune" este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor care prevede că fapta descrisă ca atare drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională, nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând, prin interpretare, să schimbe calificarea ei juridică. De altfel, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii. Prin urmare, expresia la care ne referim propunem să fie eliminată din textul art.5 alin. (1).

În ceea ce privește sintagma “formele legale”, pentru mai multă rigoare, propunem înlocuirea acesteia prin expresia “contracte individuale de muncă sau, după caz, convenții civile de prestări de servicii”.

La **alin.(2) al art.5**, care stabilește agenții constatatori ai contravențiilor, pentru precizia normei, sugerăm completarea textului cu denumirea autorității din care fac parte inspectorii de muncă, în următoarea redactare: "din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale".

Referitor la **alin.(3) al art.5**, pentru uniformitate în redactarea actelor normative, propunem redarea ordonanței Guvernului care reglementează regimul juridic al contravențiilor. Totodată, precizăm că dispozițiile acestei ordonanțe sunt aplicabile și în cazul **alin.(1) al art.5**, nu numai **alin.(2)**, motiv pentru care propunem completarea textului în acest sens.

Ca urmare a acestei observații, propunem reformularea alin.(3), astfel:

"(3) Prevederile alin.(1) și (2) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările ulterioare".

5. Cu privire la dispoziția de abrogare a unor elemente structurale din Legea nr.130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.136/1999, de la articolul 7 lit.a) și b), relevăm următoarele:

Potrivit normelor de tehnică legislativă, dispozițiile art.I, pct.2-4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.136/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr.130/1999, care au vizat modificarea art.16, art.17 alin.(1) și art.23 din Legea nr. 130/1999, s-au încorporat în cuprinsul legii supusă intervenției legislative pe data intrării în vigoare a actului normativ modificator și, ca urmare, **aceste articole** trebuie să figureze pentru abrogare în cuprinsul lit.a) a art.7.

Menționăm că întrucât la lit.b) a art.7, articolul 16 din Legea nr.130/1999 este propus pentru abrogare integral, nu se înțelege de ce la lit.a) se menționează numai lit.b) a art.16.

Totodată, subliniem că articolul 17 din Legea nr.130/1999 este propus pentru abrogare în două locuri, atât la lit.a), cât și la lit.b), respectiv pct.3 al Art.I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.136/1999.

Ținând seama de aceste observații, apare necesară reanalizarea abrogărilor propuse pentru lit.a) și b) ale art.7, în sensul arătat și cu respectarea exigențelor de tehnică legislativă.

La lit.d) este necesar ca în textul care se referă la republicarea Legii nr.90/1996, să se prevadă și Monitorul Oficial în care s-a făcut republicarea.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 592/9.05.2002